

Publicerad 2010-03-09 07:25 av tonsoku

jag också, ibland

träds skuggor bildar krigsmålningar på marken, stjärnor

ger klartecken och världen rasar.

luften är tung och fuktig och mörk, hav stiger och osynliga vågor

flyter genom alla kroppar. vindar från öst,

vindar från väst, de kolliderar allt oftare och lämnar regn

hammrande på tak och dörrar.

man sitter i sin skyttegrav, på sängen och väntar, men där ute i kylan,

utanför fönstret, rasar världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tonsoku med Poeter.se id #5004 innehar upphovsrätten